

[Knud Kristensen.]

nævnte, vil jeg sige, at Tallene staar jo nedenunder, saa man kan se, hvad det betyder, og hvis det ærede Medlem ikke kan forstaa det, beklager jeg de Elever, der har været hans Lærlinge, for saa synes jeg, de maa have faaet en meget daarlig Undervisning. Nej, det, der er Sandheden i denne Sag, er, at de ærede Medlemmer vil have Lov at kritisere Oppositionen med stærke Ord, men saa snart der kommer et Angreb paa dem, sagligt underbygget, dokumenteret med Tal, saa falder de i Forargelse over, at noget saadant kan tillades. Det er akkurat de samme Metoder som dem, man bruger i Diktaturlandene: Regeringen og dens Metoder maa ikke kritiseres; alle, der vover det, skal slaas ned med haard Haand. Ja, de ærede Medlemmer taler om Folkestyre, men de praktiserer Diktaturmetoder, og derfor er de den største Fare for Folkestyret her i Landet, en meget større Fare, end de Partier er, som de vil søge at bekæmpe.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget benyttede Lejligheden her ved denne Behandling, som altid, naar han har Ordet, til at angribe Venstre. Det er hans Bidrag til Samling og til Bekæmpelse af den siddende Regering. Det ærede Medlem sagde, at Valutacentralen var Venstre med til at oprette, og at det derigennem havde givet Regeringen et Middell i Hænde til at føre en fuldstændig Socialiseringspolitik. Nu ved det ærede Medlem selvfølgelig — det er sagt mange Gange —, at der jo her er givet en vis Bemyndigelse, men den mente Venstre skulde bruges til at aabne Vejen for vore Eksportvarer ved at gøre Indkøb i de Lande, som vi kunde eksportere til — til dette, og til dette alene. Det var Venstres Formaal. Men hvad var det for et Venstre, som gav Tilslutning hertil? Det var et Venstre, hvoraf det nuværende Bondepartis Medlemmer saa at sige alle var Medlemmer og Tillidsmænd som Kredsformænd, som Kandidater, der i Slutningen af 1932 gik ud i Valgkampen for at vinde Stemmer til Venstre. Det var samtlige disse Medlemmer med Undtagelse af det ærede Medlem Hr. J. S. Foget — jeg ved ikke, hvor han befandt sig, han var maaske ikke opfundet dengang, Derfor forekommer det mig, at naar de nu staar op og kaster Snavs paa den Gerning, de selv har været med til

at udføre og har Medansvaret for og har forsvaret og er gaaet ud og har søgt Vælgere til Venstre paa, saa skulde de skamme sig en lille Smule. Og hvis de vil tages alvorligt, skulde de afholde sig fra saadanne Angreb.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget sagde endvidere, at vi havde været med til at forfølge det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen; det, han sigtede til, var vel Eksportsagen. Nej, det, vi var med til, var at give det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen Lejlighed til at bevise Rigtigheden af de Beskyldninger, han havde fremsat mod andre, og hvis ikke det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen var glad ved det, var det Bevis paa, at han ikke havde rent Mel i Posen, at han ikke selv troede paa, at han kunde føre Bevis for sine Sigtelser. Jeg mener nu i det hele taget, at hvis en Mand fremsætter grove Sigtelser imod andre, er det ogsaa hans Pligt at staa til Ansvar derfor, navnlig naar disse Sigtelser faar en særlig personlig Karakter. Nej, det var ikke nogen Forfølgelse, det var for at skaffe Klarhed i denne Sag, for at skaffe den ind for Retten, for at faa bevist, hvad der var foregaaet i denne Sag, og kun dette.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget sagde, at Bondepartiet — Det frie Folkeparti var det jo dengang — havde ingenlunde svækket Oppositionen og svækket Venstre ved at bekæmpe det og ved til sidste Valg at opstille Kandidater, der bekæmpede Venstre, og i saa Henseende henviste han til, at hvis de ikke havde stillet Kandidater op, og vi havde faaet de samme Stemmer, vilde vi have faaet et Rigsdagsmandat mindre. Ja, men dør glemmer det ærede Medlem Hr. J. S. Foget en afgørende Ting, nemlig Grundlaget, selve Vælgerne. For Vælger-tilslutningen blev jo langt mindre til de to Partier, end den i Forvejen var til det ene Parti. Dør saa vi altsaa Resultatet af dette Bagholdsangreb, dette Angreb paa Venstre: at den samlede Vælgermasse gik ned, og det turde være det afgørende i denne Sag. Inden Splittelsen, inden Angrebet kom fra den Side, holdt Venstre, baade i 1924, i 1926 og i 1929, procentvis den samme Andel af de afgivne Stemmer, men efter at denne Opposition, dette Angreb fra en Del af vore egne satte ind, gik det samlede Stemmetal ned, saaledes at det tilsammen i